

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У 22395/10
22.09.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца М. П, старијег водника I класе у ВП ... Б, против решења ВП ... Н. ... број ... од ... године, у предмету додатка на приправност, у нејавној седници већа одржаној дана 22.09.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решења ВП Н. ... бр. ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновном одлучивање.

Образложење

Тужилац је дана 25.05.2010. године Управном суду поднео тужбу у којој је навео да је решењем ВП ... Б. ... бр. ... од ... године одбијен његов захтев за признавање права на додаток за приправност и да је против наведеног решења изјавио жалбу ... године, о којој тужени орган није одлучио у закону прописаном року, а ни у року од 7 дана по његовој ургенцији од ... године. Предложио је да суд тужбу уважи и туженом органу наложи да одлучи о његовој жалби.

У одговору на тужбу тужени орган је обавестио овај суд да је одлучио о жалби тужиоца решењем ... бр. ... од ... године, којим је жалбу одбио, па је предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је решењем 5 У 22395/10 од 13.09.2010. године наложио тужиоцу да у року од 15 дана од дана пријема решења, достави суду писану изјаву да ли је задовољан накнадно донетим актом туженог органа од ... године или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује и на нови акт.

Поднеском од 06.10.2010. године тужилац је обавестио суд да није задовољан донетим решењем и тужбу проширује и на решење туженог од ... године. Тужилац наводи да је у поступку неспорно утврђено да је по одлуци надлежног старешине био у приправности, али је тужени орган извео погрешан закључак да код непостојања Плана приправности нема ни приправности у формално-правном смислу. Истиче да је морао да поступи по наређењу надлежног старешине јер би у случају неизвршења наређења дисциплински одговарао, а он као извршилац није могао да утиче на доношење Плана приправности нити да тражи да му се презентује да ли је План приправности одобрен. Преложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења правилно је поступио првостепени орган када је одбио захтев тужиоца за признавање права на додатак за приправност, јер поред чињенице да професионални припадник Војске мора ван радног времена да буде доступан (у приправности), да би ако устреба завршио неки посао свог радног места, потребно је и постојање Плана приправности, који доноси надлежни старешина уз претходно прибављену сагласност начелника Г. В. С, који у конкретном случају не постоји, па нису испуњени услови из члана 35. Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије, за признавање траженог права.

Међутим, по оцени овог суда, основано се у тужби оспорава законитост решења туженог органа јер је из правилно утврђеног чињеничног стања изведен погрешан закључак, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Ово стога што из списка предмета произлази да је увидом у службену документацију утврђено да је тужилац био у шесточасовној приправности као припадник јединице и да је на основу наређења начелника Г. В. С. и К. к. В. бр. ... од ... године донето наређење команданта ВП ... о посебним мерама сталне борбене готовости 5. б. ВП ... бр. ... од ... године. Како је у проведеном поступку неспорно утврђено да је тужилац био у приправности по наређењу надлежног старешине, то по схватању суда, чињеница да не постоји одобрени План приправности од стране начелника Г. В. С, није од битног утицаја за признавање права за исплату додатка за приправност, у складу са одредбом члана 35. став 1. Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије, те овај недостатак не може бити на штету тужиоца.

Суд је о тужби тужиоца одлучио без одржавања усмене расправе у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима, обзиром на то да оспорено решење садржи недостатке који га очигледно чине незаконитим.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.09.2011. године, 5 У 22395/10

Записничар,
Вукица Латиновић,с.р.

Председник већа-судија,
Живана Ђукановић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

АМ-2011